

DE HERDER EN ZIJN SCHAPEN

Dag Pucka,

Jezus zet zijn leven in voor de schapen/mensen, zó belangrijk zijn de schapen/mensen, al zijn ze ook eigenzinnig en dwalen ze geregeld. Jezus' schapen kennen zijn stem en de schapen worden bij name geroepen door de herder. Inderdaad hebben ze een herder nodig en een kooi om in te verblijven als bescherming terwijl soms ook de herder slaapt bij de schapen.

Jezus heeft schapen uit Israël , maar ook uit de overige volken. Samen werden, worden en zijn ze toch "één kudde onder één herder" (Joh. 10:16).

Jezus werd zelf ook "als een schaap ter slachting geleid". Hij is "het Lam Gods wat de zonden der wereld wegneemt".

Groetjes,
Elle

Dag Lambert,

Ik geloof dat het volgen van de herder Jezus de beste keus is, en niet de herders die zichzelf hebben benoemd, want die dwalen inderdaad, en de schapen lopen er ook achteraan. Schapen hebben meestal een herder nodig en daarom wordt er ook gezegd dat de schapen moeten kijken of de herder wel een goede herder is.

Daarvoor is er ook een boek geschreven waarin zowel de goede als de slechte herder wordt omschreven en waarbij de schapen dus kunnen kiezen wie ze zullen volgen. Daar is dus wel onderzoek en onderscheidingsvermogen voor nodig, en dan kan het toch nog mis gaan 😞.

Groetjes,
Elle

Dag Pucka,

Ik begrijp uit Jezus' woorden van Joh. 10:16 dat er twee groepen schapen zijn, en dat die twee één groep wordt, al zijn ze ook van verschillende afkomst, nl. ten eerste **vanuit** "de kooi Israël", eerstelingen (Op. 7:1-8; 14:1-5; Jacobus 1:1 en 18, ook joden uit de verstrooiing), en ten tweede vanuit de overige volken. De zogenoemde "andere schapen" zijn volgens mij gelovigen in Christus uit de

DE HERDER EN ZIJN SCHAPEN

overige volken. Tezamen vormen zij de grote schare uit alle volken, stammen, natiën en talen (de joden inclusief) die in Op. 7:9-17 worden genoemd. Zij vormen de totale kudde onder de ene herder Jezus en zijn in Jezus dan ook "het zaad van Abraham".

Immers, niet tot Israël alleen zou er gepredikt worden, maar wel ten eerste, daar zij het verbondsvolk waren en Jezus in de 1e plaats tot hen was gezonden.

In de nieuwe situatie waarin ieder (niet alleen maar de joden) die tot geloof in Jezus kwam, heilige geest ontving, moest er ook tot de overige natiën/volken worden gepredikt waarvoor de apostelen de opdracht kregen. En de niet-joodse bekeerlingen zijn de "andere schapen" die niet uit de kooi van Israël zijn.

Israël hield als natie op te bestaan, de tempel en de stad Jeruzalem werden verwoest en hadden geen aanbiddingsdoel meer. Men zou in het vervolg niet meer in een letterlijke tempel aanbidden of in de voorhoven, doch "in geest en in waarheid". Geen standaard gebeden, geen rituelen, geen speciale kleren en geen afgezonderde plaats meer. Men werd als volk zélf een tempel, opgebouwd uit levende stenen. Ook was er dus geen speciaal priesterschap meer, doch een algemeen priesterschap van alle gelovigen, of men nu man of vrouw, jood of niet-jood, slaaf of vrije was. Samen werd men een koninklijk priesterschap, een nieuwe natie bestaande uit allerlei soorten mensen die "in Christus" vrij waren geworden (1 Pet. 2:4-10; Efeze 2:11-22).

Voor wat het waard is

Groetjes,
Elle

Dag Pucka,

Dit stuk wat jij noemt (Mat. 25:14-30), is te vergelijken met de gelijkenis van de getrouwe en beleidvolle slaaf en de dienaren in het huis van de Heer die elk hun werk krijgen om te doen op het moment dat de Heer zijn huis lijfelijk verlaat en later na lange tijd terugkeert (Marcus 13:33-37; Mat. 24:43-51; Lucas 12:35-48).

Als hij terugkeert, gaat hij na wie zich met tijd verbeuzelen heeft bezig gehouden zonder z'n werkopdracht, z'n talent, te gebruiken voor het vermeerderen van het bezit van de Heer, óf juist de andere kant op, nl. dat verschillende van zijn dienaren goed werk hebben verricht en het bezit van hun Heer hebben vermeerderd door hun werk goed te doen.

DE HERDER EN ZIJN SCHAPEN

Wie niks doet met z'n talent en op z'n lauweren gaat rusten, ontvangt niets van de Heer doch hem wordt zelfs wat hij heeft, afgenomen en aan anderen gegeven. Hij wordt bij de wederkomst **niet** over het gehele bezit aangesteld.

Concreet zou je kunnen zeggen dat het leven en werken met de talenten en hun werk zich afspeelt tussen de 1e komst in de 1e eeuw en **de toekomstige** 2e komst. Dan pas is er de opstanding van zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen en het oordeel over zowel de levenden als de doden, of ze nu wel of niet gelovig zijn geweest (Joh. 5:28-29; Hand. 10:42; 24:15; 1 Pet. 4:5).

Groetjes,
Elle

Dag Pucka,

Ik zat vanavond een video (Engels) op YouTube te bekijken waar een uitgesloten broeder die speciale pionier, ouderling, congresspreker en Bethelliet is geweest. Hij vertelt wat hem is overkomen, maar legt ook de vinger op de zere plek wat de uitsluitings-procedure betreft.

Hij haalt Lucas 15:1-7 aan waar het gaat om 99 schapen en eentje die "verloren" is. De herder laat de 99 schapen achter en gaat het schaap wat verloren is niet uitsluiten vanwege het dwalen of verdwalen b.v. in zonde, maar gaat de verlorene zoeken.

Jezus is verdrietig als hij de schare ziet en wil hen juist liefde betonen in plaats van hen uit te sluiten vanwege hun dwaling. Pas als het duidelijk is dat men een verstokte zondaar blijkt te zijn zonder berouw nadat Jezus met liefde hen probeert te bereiken door hen "te zoeken", wordt iemand aan zichzelf over gelaten na door de gehele gemeente aangesproken te zijn (Mat. 18:15-17). De situatie in 1 Kor. 5:1-13 is een speciaal geval, en ook daar wordt de gemeente en niet slechts de ouderlingen er bij betrokken om zo'n persoon tot berouw te brengen. Het blijkt vaak dat de ouderlingen de gemeente rein willen houden, en niet om de zondaar te redden. Ze beschermen vaak de 99 schapen en laten het verloren schaap barsten terwijl het juist moet gaan om het verlorene en niet in de 1e plaats de 99 rechtvaardige gemeenteleden.

Als de herder Jezus hem gevonden heeft, zegt hij tegen zijn toehoorders, de Farizeeën en de Schriftgeleerden, dat hij zich verblijdt omdat hij z'n verloren schaap heeft teruggevonden en zegt daarbij dat er ook blijdschap is in de hemel over één zondaar die zich bekeert, méér dan over de 99 rechtvaardigen die geen bekering nodig hebben.

Het verloren schaap slaat op wat in vers 1 van Lucas 15 staat, nl. dat de

DE HERDER EN ZIJN SCHAPEN

tollenaars (joden die voor de Romeinen werkten, voor de vijand dus) en de joodse zondaars tot Jezus plachten te komen om naar hem te horen.

Jezus werd juist tot de verloren schapen van Israël (de joden die van God afgedwaald waren en zonde bedreven daar zij zich niet meer aan de wet hielden) gezonden zoals Mat. 15:24 zegt, en ook gebiedt hij de twaalf bij hun roeping en uitzending om toch niet in de 1e plaats naar de heidenen te gaan, maar tot de verloren schapen van het huis Israëls (Mat. 10:1-8) om hen (Gods volk wat in zonde leefde) te bevrijden van allerlei kwalen en hun het koningschap aan te kondigen.

Bij de getuigen gaat het om de regels van het Besturende Lichaam wat betreft de uitsluiting uit te voeren, terwijl God door Jezus "hemel en aarde bewoog" om zijn volk nogmaals bekering te prediken zodat ze gerechtvaardigd konden worden. God ging zijn verloren zondig volk niet uit de weg maar zocht hen juist op. Jezus at met de zondaars om hen tot bekering te bewegen. Heel anders dan wat de JG doen.

<https://youtu.be/U3OnvsOmbXY>

Dag Lambert,

Als we zo'n zakmes hadden vroeger dan voelden we ons al als volwassenen 😊.

Siebe had ergens een dolk gekocht toen hij voer op de kustvaart. Die dolk lag in een la van het dressoir in de huiskamer van het arbeidershuisje op het tichelwerk en die dolk was toch scherp!! Ik heb me er een keer aan gesneden als nieuwsgierige kleuter 😊

Groetjes,
Elle

Dag Luis,

Al gooi je alle heilige boeken in het vuur, dan nog zal je zien dat ieder mens aftakelt en ten slotte sterft. Wat kan jij doen om dat te veranderen? Wil jij misschien ons blij maken met een "ander goed nieuws" of met "de echte en enige waarheid" met een betere oplossing, b.v. "laat alles los wat je ooit uit die

DE HERDER EN ZIJN SCHAPEN

heilige boeken hebt geleerd en wordt vrij om je eigen visie te hebben zonder indoctrinatie van heilige boeken of heilige personen"?

Wordt daardoor de richting van ons leven beter, meer zinvol en sterft men tenslotte daardoor niet doch heeft men *dán* het eeuwige leven? Is jou boodschap niet hetzelfde als die van vele anderen die ook geen leven kunnen geven?

Welk antwoord heb jij daar op? Weet jij een manier om de dood te ontlopen?

Als een mens in wat voor cultuur ook en met wat voor heilig boek ook, daarin de boodschap ziet dat er op de *één* of andere manier een mogelijkheid is om eventueel toch een nieuw leven te kunnen ontvangen, dan moet of zal men *óf* denken "dat is allemaal onzin", *óf* "het is het proberen waard" of men is "agnost" (men weet het niet) of men is "gnostisch" en heeft weet van hoe men boven zichzelf uit kan stijgen, of men gaat "transcedent mediteren" met de *één* of andere yogi (beoefenaar van yoga).

Wat is daar op tegen? Of druist dat in tegen jou geloof van vrijheid blijheid terwijl je toch ook ooit zult sterven? Mag men vanuit een heilig boek tot discussie komen, of moet men slechts jou variatie op hetzelfde thema aanvaarden om het leven te kunnen voortzetten?

Mág ieder met jou toestemming voor zichzelf ook de vrijheid hebben om wat voor onzin of wat voor goed nieuws er ook door middel van heilige boeken of andere "hemelbestormers" wordt geboden, daaruit voor zichzelf en hun kinderen te kiezen? Of moet men jou "evangelie" dan maar aannemen en daarbij even ver komen als wat de rest van de "bevrijders" aan hoop of aan "waarheid" bieden 🤔?

Groet en In Vrede,
Elle

Dag Luis,

"Wat u wilt dat anderen u doen, doe hen evenzo"

Dat kan *mét* en *zónder* wat voor levensopvatting ook. Het hoeft niet speciaal uit een heilig boek te komen, inderdaad.

Er zijn ook filosofieën die zeggen "Wat u niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet".

DE HERDER EN ZIJN SCHAPEN

Het ene is in positieve zin en het andere in negatieve zin.

Ik geniet NU van wat ik nog heb, met mooie en minder mooie herinneringen uit het verleden, maar met hoop op een betere toekomst. Of die betere toekomst er echt komt is inderdaad afwachten, maar "hoop doet leven", zelfs in het zicht van de dood 😊.

Groet,
Elle

Ik vind niet dat het (altijd) ondermijning is. Jij kunt dat wel zo zien of willen voorstellen, maar dat is slechts jou visie, meer niet. Er zijn ook andere visies. Slechts voor jou en voor mensen die zo denken en beoordelen als jou is dat zo.

Beide zaken zitten in mensen met of zonder heilige boeken en zijn daar niet, of niet altijd van afhankelijk maar worden soms er door gestimuleerd of er door van weerhouden, al naar gelang van het geïndoctrineerd zijn of juist niet en toch gelovend in heilige boeken of heilige teksten, m.a.w. het is m.i. niet zo absoluut als jij zegt/denkt.

Een nazi-kampcommandant liet gevangenen martelen of martelde zelf mee, maar was lief voor z'n vrouw en kinderen en familie.

Jij probeert ons iets als absoluut te laten zien terwijl het in mijn visie maar betrekkelijk is. Gelovigen, maar lang niet allemaal, doen geregeld ook zo (al naar gelang van hun mate van indoctrinatie), en waarschijnlijk kom ik ook af en toe zo over, al ben ik veel milder en meer gematigd geworden in de loop van het ex-JG zijn.

Dag Luis,

Disclaimer: Misschien zit ik er wel geheel of gedeeltelijk naast met mijn gedachten die ik hieronder neerpen!! Toch ter overweging:

Kennelijk vergelijk je de God die bepaalde dingen verordende, met mensen die deze soevereine macht als ontwerper en schepper om te verordenen niet hebben. Daarbij komt ook nog dat je kennelijk de gulden regel ook van toepassing brengt op God als soeverein. God is niet een mens, en een mens is

DE HERDER EN ZIJN SCHAPEN

niet God. Echter, er zijn volgens de bijbel zaken waarin men het beste God kan/moet nadoen als zijn schepsel, én er zijn zaken waarin men dat vooral NIET moet doen!! Als regels die voor mensen als schepping gelden, ook voor God als Schepper gelden, dan is m.i. het einde zoek.

Oneigenlijk gebruik van iets gaat altijd gepaard met gebreken en kapot gaan. De ontwerper en maker van een auto geeft altijd een instructieboek mee zodat de auto zo lang mogelijk meegaat.

Gaat men echter zelf regels opstellen voor een auto, b.v. men haalt het stuur er uit en gaat dan met grote snelheid een bochtige weg berijden, wat volgt er dan?

Nu is de mens zover gekomen dat hij het stuur uit de auto heeft gehaald en gaat er toch met grote snelheid mee rijden op die bochtige weg. De mens verwerpt de gebruiksaanwijzingen van de ontwerper en schepper van de auto als zijnde onzin, niet passende voor de huidige tijd, enz.

Vrijheid is aan grenzen gebonden. Men heeft de vrijheid om een uur onder water te blijven zonder duikersuitrusting. Maar als men dat doet, wat gebeurt er dan? De ontwerper en schepper van de mens heeft de mens geen kieuwen gegeven zodat hij onbeperkt ook onder water adem kan halen. Bij eigenwijsheid van de mens sterft die mens zonder adem.

Bij teksten die voor mij moeilijk te begrijpen zijn, ja zelfs als ongerijmd kunnen worden ervaren, ga ik toch uit van de wijsheid, het inzicht en het verstand van de ontwerper en schepper en wetgever, al zou ik het misschien anders willen aanpakken met mijn klein beetje verstand tegenover mijn schepper.

Als mens kan men meerdere dingen doen, b.v. die vreselijke en moeilijke bijbelteksten, die niet met onze redelijkheid overeenkomen, die niet met onze 21e eeuwse humanistische manier van denken en leven en wetten overeenkomen, verwerpen als zijnde teksten van mensen uit die verre tijden, of ze bezien als teksten van een bloeddorstige God of god en dan maar deze bloeddorstige God of god verwerpen, of het boek waarin ze staan verwerpen en verbranden, enz.

Ik kies er voor om ze te laten staan en het antwoord op vragen daarover uiteindelijk een keer van die God te verwachten. Als dat niet gebeurt kan ik alsnog mijn mening over die God wijzigen, zonder de kans te lopen de boot te hebben gemist.

Jij brengt argumenten naar voren om mensen zogenaamd vrij te maken van verkeerde leringen in heilige boeken, zogenaamd geschreven via mensen door een God. De vraag is echter of je mensen vrij maakt, of dat je ze een ander juk oplegt die niet beter is dan het juk wat je van hen hebt afgenomen, met desastreuze gevolgen (let wel: dat is de vraag). Is deze vraag absoluut zonder

DE HERDER EN ZIJN SCHAPEN

twijfel te beantwoorden? Ik houd liever een slag om de arm dan die God te veroordelen of dat boek te veroordelen en mijzelf uiteindelijk in de nesten te werken en daardoor een eventuele betere toekomst te verliezen. Men kan ook om allerlei redenen voor z'n beurt spreken en alles verliezen. Als dat een mens niet (meer) uitmaakt, tja, misschien vecht hij dan tegen God of tegen windmolens, net als die mens die het stuur uit de auto haalt of gaat duiken op 100 meter diepte zonder duikersuitrusting. Hij wil immers "vrij zijn" terwijl er altijd een bepaalde limiet is waarbij men zonder gevaar niet verder moet of kan gaan zonder schade op te lopen.

Misschien zie ik het wel veel te ernstig, te zwart/wit of zie ik overal apen en beren in het donkere bos lopen, of zie ik door de bomen het bos niet meer, het zij zo. Voorkomen is beter dan genezen of alles verliezen. Ieder heeft een eigen keuze met of zonder regels uit een oud boek waarin het begin en de afloop van de mensheid staat, imho.

Voor wat het waard is....

Groet,
Elle

Dag Luis,

Ik heb altijd begrepen dat jij betoogde dat God in het OT zich verkeerd gedroeg door rare wetten te geven.

Maar goed, ieder z'n begrip van de hele heisa.

BTW, "Wat gij niet wil dat u geschiedt, doet dat ook een ander niet" is van Confucius leerde ik op school, een passieve benadering, terwijl Jezus zei: Wat u wilt dat de mensen u doen, doe hun evenzo", een actieve benadering dus van mensen. Ik denk niet dat Jezus dit van Confucius overnam.

=====
==

We zijn beiden van ons eigen gelijk in deze overtuigd en daarbij geven we geen centimeter toe, wat ook begrijpelijk is vanuit beider standpunten gezien 😬. Jij bent op jou manier vrij, en ik op de mijne 😊.

Groet,
Elle
